

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci v Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Petry Venclové, Ph. D., a soudců JUDr. Aleše Korejtky a Mgr. et. Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

navrhovatele: Ing. M. T.
zast. JUDr. Mgr. Filipem Rigelem, Ph.D., advokátem KVB advokátní kancelář, s. r. o., sídlem Teplého 2786, Pardubice,

proti
odpůrci: Magistrát města Pardubice,
sídlím Pernštýnské nám. 1, Pardubice,

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy vydaného Magistrátem města Pardubice pod č. j. MmP 114772/2023, sp. zn. SZ_MMP 89569/2023,

takto:

- I. Opatření obecné povahy (stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích) Magistrátu města Pardubic ze dne 28. 8. 2023, č. j. MmP 114772/2023, sp. zn. SZ_MMP 89569/2023, **se ruší** dnem právní moci tohoto rozsudku.
- II. Odpůrce je povinen do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku nahradit navrhovateli k rukám jeho zástupce JUDr. Mgr. Filipa Rigela, Ph. D., advokáta, náklady řízení ve výši 17.342 Kč.

Odůvodnění:

1. Krajskému soudu v Hradci Králové - pobočce v Pardubicích byl doručen návrh na zrušení opatření obecné povahy (stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích) Magistrátu města Pardubic ze dne 28. 8. 2023, č. j. MmP 114772/2023, sp. zn. SZ_MMP 89569/2023. Navrhovatel v návrhu tvrdil, že napadeným opatřením obecné povahy byla stanovena místní úprava provozu na pozemku evidovaném v katastru nemovitostí jako p. p. č. X v k. ú. X, který „*po celé délce*“ sousedí s pozemky ve vlastnictví navrhovatele. Navrhovatel v daném místě bydlí a předmětné opatření obecné povahy tedy „*reguluje území, kudy navrhovatel denně dochází a dojíždí do svého domova a ke svému majetku*“. Dále navrhovatel poukázal na to, že opatření obecné povahy je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, neboť jeho výrok a odůvodnění si odporují. Výrok opatření obecné povahy odkazuje na přiložený situační výkres, v němž je zakresleno značení IZ 5a a IZ 5b, v odůvodnění opatření obecné povahy je však uvedeno, že „*nelze stanovit umístění dz IZ 5a-b, neboť nejsou splněny podmínky TP 103 navrhování obytných a pěších zón*“ (aniž by byl dopravním inspektorátem či odpůrcem posouzen dopad této korekce návrhu na celkovou původně navrženou koncepci dopravního značení v dané lokalitě). Dle navrhovatele je OOP nepřezkoumatelné i proto, že rozhodnutí o jeho námitkách nemá odpovídající formu a na některé jeho námitky nebylo reagováno vůbec (např. na námitku, že ve spise není „*obsaženo*“ stanovisko Policie České republiky, Územního odboru Pardubice, Dopravního inspektorátu, a že pozemek evidovaný v katastru nemovitostí jako p. p. č. X v k. ú. X není pozemní komunikací, a proto na něm nelze stanovovat dopravní značení). Ze všech výše uvedených důvodů by dle navrhovatele mělo být návrhem napadené OOP zrušeno.
2. Odpůrce označil návrh za nedůvodný a navrhl, aby jej soud zamítl. Dle odpůrce je „*z výroku vydaného OOP zcela jasné, že se nestanoví umístění navrhovaných IZ 5a-b*“, „*respektive je v něm uvedeno, které značení se stanoví*“. I námitky navrhovatele byly dle odpůrce „*vypořádány srozumitelně a přezkoumatelně, z obsahu vypořádání námitek je zřejmé, že se vzneseným námitkám nevyhovuje*“. Odpůrce dodal, že stanovisko Policie České republiky, Územního odboru Pardubice, Dopravního inspektorátu, ve správním spise založeno je, pozemek evidovaný v katastru nemovitostí jako p. p. č. X v k. ú. X je veřejně přístupnou účelovou komunikací, a proto odpůrci „*nic nebránilo v daném místě dopravní značení stanovit*“.
3. Soud o návrhu uvažil následovně:
4. Předně je třeba přisvědčit navrhovateli, že návrhem napadené opatření obecné povahy je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, neboť jeho výrok a odůvodnění si odporují. Ve výrokové části opatření obecné povahy je jasné uvedeno, že dopravní značení se umísťuje dle situačního výkresu „*technická vybavenost pro RD v sektoru D1 – Dražkovice – místní komunikace*“, který je přílohou opatření obecné povahy. Taktéž v podmínkách pro provedení místní úpravy provozu, které jsou součástí výrokové části opatření obecné povahy, je stanoveno, že dopravní značení má být provedeno „*dle přiloženého situačního plánu*“. Ve zmíněném situačním výkresu je dopravní značení IZ 5a a IZ 5b zakresleno, v odůvodnění opatření obecné povahy však správní orgán uvedl, že „*nelze stanovit umístění dz IZ 5a-b, neboť nejsou splněny podmínky TP 103 navrhování obytných a pěších zón*“. Výrok opatření obecné povahy je tak ve zjevném rozporu s jeho odůvodněním. Tato diskrepance mezi tím, co správní orgán vyslovit chtěl, a tím, co ve skutečnosti výrokově vyslovil, vyvolává (neakceptovatelnou) právní nejistotu (srov. – mutatis mutandis – nálezy Ústavního soudu ze dne 13. 3. 2013, sp. zn. sp. zn. IV. ÚS 512/12). Dokladem správnosti tohoto závěru soudu je i to, že zatímco dle odpůrce je „*z výroku vydaného OOP zcela jasné, že se nestanoví*

umístění navrhovaných IZ5a-b“, nadřízený správní orgán odpůrce naopak ve stanovisku ze dne 21. 11. 2023 (č. j. KrÚ 93934/2023) k podnětu navrhovatele k přezkumu předmětného opatření obecné povahy uvedl, že *„dle jeho názoru jsou předmětné dopravní značky IZ 5 a-b stanoveny, byť v odůvodnění opatření obecné povahy ze dne 28. 8. 2023 je na konci str. 6 uveden odstavec, který sděluje, že uvedené DZ stanovit nelze s ohledem na nesplnění podmínek v TP 103 Navrhování obytných a pěších zón, tato skutečnost však absentuje ve výroku daného opatření obecné povahy“*. Navíc je dle nadřízeného správního orgánu odpůrce *„v daném opatření odkazováno na situační výkres, který zůstal beze změn od podání žádosti/podnětu ke stanovení místní úpravy provozu a slovně není ve výrokové části opatření jakkoliv upravena či jinak definována tato změna“*.

5. Důvodné jsou i výtky navrhovatele týkající se formy a obsahu rozhodnutí o jeho námitkách. Rozhodnutí o námitkách naplňuje některé formální znaky správního rozhodnutí. Na jeho odůvodnění je tedy nutné klást stejné požadavky jako v případě správních rozhodnutí (§ 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále též „správní řád“). Z odůvodnění rozhodnutí o námitkách musí být seznatelné, z jakého důvodu považuje vydavatel opatření obecné povahy (zde odpůrce) podané námitky za liché, mylné nebo vyvrácené, nebo proč považuje předestírané skutečnosti za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy za vyvrácené (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2023, č. j. 8 As 145/2021–51, bod 36, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2023, č. j. 8 As 81/2022-52, bod 23). Tyto požadavky na odůvodnění rozhodnutí o námitkách akceptuje i judikatura Ústavního soudu [nález ze dne 8. 11. 2018, sp. zn. I. ÚS 178/15 (N 179/91 SbNU 225), bod 30]. Není možné zabývat se námitkami pouze formálně a vypořádat je jen obecnými frázemi, aniž se zohlední jejich podstata (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2010, č. j. 4 Ao 5/2010-48). Stejně tak odůvodnění rozhodnutí o námitkách obsahující pouhý odkaz na stanoviska dotčených orgánů či citace z nich není dostatečné (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2010, č. j. 8 Ao 1/2010-89, bod 70, a ze dne 24. 7. 2013, č.j. 2 Aos 1/2013-138). Současně platí, že posuzovat zákonnost napadeného rozhodnutí či jeho přezkoumatelnost může soud pouze ve vztahu k důvodům, na nichž je toto rozhodnutí postaveno. Nedostatky rozhodnutí (rozhodnutí o námitkách nevyjímaje) nelze zhojit doplňováním argumentů ve vyjádření k žalobě (jak se o to pokusil v nyní posuzovaném případě odpůrce - srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2004, č. j. 3 As 51/2003–58, nebo ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008–71). Taktéž výrok rozhodnutí o námitkách by měl být formulován srozumitelně (např. „námitka se zamítá“ či „námitce se nevyhovuje“ – k tomu viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2023, č. j. 8 As 81/2022-52, bod 30). Výše uvedeným požadavkům však odpůrce nedostál. Rozhodnutí o námitkách totiž neobsahuje jasné výroky o námitkách navrhovatele, navíc na některé námitky nebylo adekvátně reagováno – např. na námitku (zopakovanou následně i v návrhu), že se na pozemku evidovaném v katastru nemovitostí jako p. p. č. X v k. ú. X *„pozemní komunikace nenachází“* (a ani na tento pozemek nebyla *„žádným rozhodnutím umístěna“*), a proto na tomto pozemku nelze *„stanovit místní úpravu provozu na pozemních komunikacích“*. Odpůrce pouze konstatoval, že *„silniční správní úřad v tomto řízení nerozhoduje o charakteru pozemní komunikace, ale o stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích“*. Navrhovatel však nezpochybňoval *„charakter pozemní komunikace“*, nýbrž tvrdil, že předmětný pozemek evidovaný v katastru nemovitostí jako p. p. č. X v k. ú. X pozemní komunikací není a ani

na tento pozemek žádná stavba pozemní komunikace nebyla umístěna. Nebylo též vůbec reagováno na námitku, že návrhem napadené opatření obecné povahy nemá oporu ve stanovisku dotčeného orgánu dle § 77 odst. 2 písm. b) zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, v rozhodném znění (dále též „zákon o silničním provozu“), resp. že toto stanovisko ve spise není vůbec obsaženo. Pouze pro úplnost (a nad rámec nutného odůvodnění) soud dodává, že v odůvodnění předmětného opatření obecné povahy není odůvodněn rozsah, doba a způsob užití dopravního značení a není v něm objasněno, jaký důležitý veřejný zájem vyžaduje umístění dopravních značek správním orgánem zvoleným způsobem a ve správním orgánem zvoleném rozsahu, jak to vyžaduje § 78 odst. 2, 3 zákona o silničním provozu a judikatura správních soudů (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 39/2016 – 47, a ze dne 20. 10. 2020, č. j. 1 As 231/2020 – 58, bod 42).

6. Soud tedy uzavírá, že základní návrhové body byly důvodné, a proto opatření obecné povahy podle § 101d odst. 1 s. ř. s. zrušil (výrok I).
19. O náhradě nákladů řízení rozhodl (výrok II) soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. a procesně neúspěšnému odpůrci uložil povinnost nahradit procesně úspěšnému navrhovateli náklady řízení tvořené
 - a) odměnou advokáta za 3 úkony právní služby [převzetí a příprava zastoupení, sepsání návrhu, účast na jednání před soudem; doplnění návrhu na základě výzvy soudu k odstranění jeho vad nelze akceptovat jako samostatný úkon právní služby – viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 8. 2015, č. j. 2 Afs 51/2014 – 141, bod 9] dle § 7 bodu 5. ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši 9.300 Kč (3 x 3.100 Kč),
 - b) paušální náhradou hotových výdajů advokáta (dle § 13 odst. 3 vyl. č. 177/1996 Sb.) spojených se třemi úkony právní služby ve výši 900 Kč (3 x 300 Kč),
 - c) daní z přidané hodnoty (21 %) ve výši 2.142 Kč, neboť advokát navrhovatele je plátcem této daně (§ 57 odst. 2 s. ř. s.),
 - d) zaplaceným soudním poplatkem za ve výši 5.000 Kč.

Celkem 17.342 Kč.

20. Platební místo („k rukám zástupce navrhovatele“) bylo určeno v souladu s § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s., přiměřená lhůta k splnění povinnosti uložené výrokem II pak v souladu s § 160 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s 64 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 6. března 2024

JUDr. Petra Venclová, Ph. D. v. r.
předsedkyně senátu